

ת"פ 13570/11-15 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד גל בדLER, שלום שי פרץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13570-11-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' בדLER וOTH
תיק חיצוני: 404869/2014

לפני כבוד נשיא אביחי דורון	מאשימה	נגד	נאשמים
פרקליטות מחוז תל אביב פלילי			
gal_bdlr			
2. שלום שי פרץ			

החלטה

לפני בקשה לביטול כתוב אישום מוחמת הגנה מן הצדק על פי סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

ביום 04.11.15 הוגש כתוב אישום כנגד הנאשם 2 (להלן - הנאשם) ואחר, במסגרת יוכסה לנ羞ם עבירה של זוג (מכירה) של מטבח לפי סעיף 477(3) יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין התשל"ג-1977.

כתב האישום הוגש ביום 04.11.15, תעודה חיסין אודות חומרית חקירה הנמצאים בתיק הוצאה ביום 15.10.26.

א. טיעוני הצדדים

1. בדיון ביום 27.11.16 הציגה ב"כ הנאשם טענותיה בבקשתה לבטל את כתב האישום בתיק:

על פי דבריה, ביום 16.02.16 התקבלו במשרדי ההגנה חומרית החקירה בתיק, ומהעינן בהם עלה כי קיימת תעודה חיסין הכוללת רשימת יעד תכנית הפעלת סוכן למעט (כך כתוב בתעודה) פרטיהם של המנוים בסעיפים 1-11, 8-6 רשיימה.

היות שפרטיהם של המנוים שהיו אמורים להיות גלוים לא נכללו בחומרית החקירה שנמסרו לידי של ב"כ הנאשם, בבקשתה ב"כ הנאשם קיבל פרפרזה על החלקים החסויים וכן את רשימת היעדים שלא נחשסו בתעודה.

לטענה, משלב זה ובמשך מספר חודשים, "עיוורה" המאשימה את עיניה ואת עיני בית המשפט כאשר ניצלה את המסתנה לחומרית החקירה הנוספים בניסיון להוציא תעודה חיסין חדשה, תוך הסתרתו.

עמוד 1

ב"כ הנאשם פירטה את השתלשלות האירועים מהם עלה כי ממשך תקופה ארוכה יצרו היא ונציגה מטעמה קשר, באופן תדרי, עם ב"כ המאשימה אשר לארוך התקופה כולה השיב להן שהנושא "בטיפולו" וכי הוא פועל בעניין רשות היעדים ואף ישים בהקדם, כל זאת כאשר בזמן זה ניסתה המאשימה, כך סבורה ב"כ הנאשם, להוציא תעודה חדשה.

2. בסופו של דבר, ביום 22.11.16, השיב ב"כ המאשימה לבקשת ב"כ הנאשם:

"**במה שר לפניכם ולתכתבות קודמות רצ"ב תעודה חישון בתיק שנתקבלת אצלנו זה עתה**", כלומר, בשלב זה הוציאה המאשימה תעודה חישון חדשה שחייבתה את הפרטים אותם ביקש לקבל ב"כ הנאשם מכוחה של תעודה החישון הקודמת.

3. בתגובה בכתב לטענות אלה, ולאחר מכן בהרחבה בעל פה ביש ב"כ המאשימה לדוחות את בקשת ב"כ הנאשם.

ב"כ המאשימה התנצל על כך שהشتלשלות האירועים גרמה לב"כ הנאשם להסיק כאלו נעשה ניסיון לתקן בהיחבה את תעודה החישון בתיק.

4. לדבריו, השתלשלות האירועים הייתה שונה שונה מזו שנחזהה ע"י ההגנה:

לאור בקשת ב"כ הנאשם פנתה המאשימה לחזקה החקירה וביקשה לקבל לידי את רשות היעדים הגלויים ואת עדותה של המשטרה בגין העברת רשימה זו לב"כ הנאשם, תוך ציון שבתעודה המקורית רשום כי מדובר בחומר חקירה גלי.

במהלך תקופה זו, בה נפלו חגי תשרי וב"כ המאשימה שפה בחופש מחלת לאחר מכן הتقدم ההליך והמשטרה התמהמה במתן התייחסותה.

ביום 2.11.16 התקיימה פגישה במשרדי המאשימה יחד עם נציגי המשטרה בה סוכם בין הצדדים כי החומר טעון חישון מטעמים מודיעיניים, והוא נכלל בתעודה המקורית בטעות. לאור זאת הוחלט על תיקון התעודה המקורית באופן שגם רשימת היעדים הגלויים תחcosa.

5. את ההחלטה להוציא תעודה חישון חדשה קיבלת המאשימה רק ביום 07.11.16, קרי 15 ימים לפני הוצאתה ממש. ב"כ המאשימה אישר כי לא ידע את ההגנה על החלטה זו ואף לא ביש מבית המשפט ארוכה מתאימה להוצאה. עוד הוסיף כי מדובר בעיות שנעשתה בתום לב, וכי תשובתו לנציגי ב"כ הנאשם, כי העניין נמצא ב"טיפול משטרתי" כללת את בדיקתו של החומר וגיבוש עדודה אשר לצורך תיקון תעודה החישון.

לידיו, התנהלותה של המאשימה אינה לא הביאה לפגיעה בהגנתו של הנאשם, בין מסיבות מהותיות ובין מושם שלא כללה הסתרה בין אם מכוונת או שאינה מכוונת של חומר חקירה לעניין ההגנה אלא לכל היותר מדובר בשגגה.

6. בהתייחסות נוספת לשיבת ב"כ הנאשם כי מלכתחילה חומר החקירה שהועבר לידי היה חסר, שכן לא כלל את

רשימת היעדים הgallois שהופיעו בתעוזת החיסין. כמו כן טענה כי התנהלותה של המאשימה לאחר שזיהתה את הבעיה העולה מתעוזת החיסין המקורי (לאור פניוותה של ב"כ הנאשם לקבל חומרית חקירה), אופינה בתחבולת ובמצג שוואו כאלו היא מטפלת בפניהם ב"כ הנאשם, זאת כשהיא פועלת כל אותו הזמן להוצאה של תעוזת חיסין חדשה, הכוללת את החומריים בהם דרשה ב"כ הנאשם לעין.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לבטל את כתוב האישום על בסיס המחדל העיקרי בתיק, והוא העובה כי עם הגשת כתוב האישום לא העבירה המאשימה להגנה את כל חומרית החקירה שבתיק.

ב. דין והכרעה:

טענת ההגנה מן הצדך נדונה לראשונה בפרשת "יפת" (**ע"פ 2910/94 יפט נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 221**) שנקבע כי מקום בו הרשות המנהלית מתנהלת באופן המבטא **"התנהגות שערוריתית, שיש בה משום רדייפה, דיכוי והתעמרות בנאים"** תתקבל טענה של הגנה מן הצדך.

לימם, ההלכה הורחבה כך ש"תחושת הצדוק והגניםות" לא נבחנה רק על פי הרף הגבוח של התנהגות שערוריתית, אלא די היה בהתנהגות רשלנית ובתוספת נסיבות חיוכניות המבוססות מסקנה כי במקרה נתון לא ניתן להבטיח לנאם קיומו של משפט הוגן, או שעצם קיומו של ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחום הצדוק והגניםות ברמה המביאה לביטולו של כתוב אישום. (**ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורובייז, פ"ד נט (6) 776 (2005)**).

דברים אלה סוכמו ובווארו, בין היתר בעניין **"פולדי"**:

"הגנה מן הצדך חלה במצב שבו התנהגותה הפסולה של הרשות יוצרת "מחסום" מפני העמדה לדין. קבלת טענת הגנה מן הצדך מאפשרת לבית המשפט הדן בעניין פלילי לבטל כתוב אישום שהגשו או בירורו עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגניםות משפטית (סעיף 14 (10) לחוק סדר הדין הפלילי). התנהגותה הפסולה של הרשות אינה חייבת להתבטא בעצם ההעמדה לדין; היא יכולה להתיחס גם לתנהלות נסdet של המשטרה או הפרקליטות בניהול חקירה או המשפט. במובן זה, טענת הגנה מן הצדך היא **"טענת סל"**. תחת קורת הגג שהיא מציעה עשוות להסתופף טענות מטענות שונות: טענה לחקירה פסולה; שיינוי בלתי סביר בהגשת כתוב אישום; הפרת הבטחה שניתנה על ידי הרשות; וטענות נוספת (**ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פולדי פרץ (פורסם בנובו) (2013)**)

ג. מן הכלל אל הפרט:

1. מסכים אני עם טענתה של ב"כ הנאשם כי העילה המרכזית המבוססת את בקשתה לbijtol כתוב האישום מטעמים של "הגנה מן הצדך" מציה במחדרה של המאשימה, אשר עם הגשת כתוב האישום הגישה תעוזת חיסין אך לא העבירה להגנה, חלק מחומרית החקירה, את אותם פרטים שכעולה מהרשום בתעודה, החיסין לא חל עליהם. התנהגות זו כשלעצמה בעיתית ומעלה תמיינות ותחושה של רשלנות בטיפול בתיק החקירה וקשר לקוי בין רשיונות האכיפה.

אין ספק שעם הגשת כתוב האישום כנגד הנאשם, היה על המאשימה להציג בפניו את כל חומרה החקירה שאינם חוסים תחת תעודה היחסין (כאמור באותה תעודה). ר' לעניין זה (נקדימון י', "הגנה מן הצדק" עמ' 445 (2009)::)

"**חובת הגליוי** نوعה לשם הגשת זכות היסוד של הנאשם למשפט הוגן, שבו יוכל לפרט את הגנתו בפני בית המשפט. במקרה שלא קיימה חובת הגליוי על ידי הרשות ונפצעה זכותו של הנאשם למשפט הוגן, תעלה השאלה מה טעם יש בנסיבות האינטראס בניהול משפטו של הנאשם שנועד לקביעת אשמו או חפותו".

2. במקרה דין לא היה מדובר אר וرك בהעברת תעודה חיסין אשר פרטיה שגויים (כך לטענות המאשימה) אלא שגם לאחר מכון נמנעה המאשימה בצורה רשלנית מלהגיש לבית המשפט בקשה לתיקונה.

3. עם זאת, מהתיחוסתו של ב"כ המאשימה לטענות ההגנה לא עולה כי אירע ניסיון הסתרה מכוון אולם בהחלט נתן להסיק כי המאשימה "גרירה רגילים" בטיפולה בתיק ובפנויות ההגנה והתנהלותה התאפינה בהתיחסות לא מעמיקה לפרטי תיק החקירה, וברשלנות באופן הטיפול בתיק מול ההגנה ומול בית המשפט.

אין ספק כי נוכח התנהלות זו, להגנה היו כל הסיבות לסביר שבחומרים החסויים ישנה ככל היכולים לסייע בהגנתו של הנאשם ושאי גילויים פוגע בה. רצוי היה שהמאשימה תבחן את מעשיה בקפדנות יתרה עם הגשתה של תעודה חיסין כאשר חלקים ממנה רשומים כמויעו עוטה תעודה חיסין, הנחת היסוד היא שככל חומר חקירה עשוי לסייע לנאים בהגנתו.

אין בעובדה כי "התעודה המקורי, המתיחסת אר וرك לחומרים הנוגעים להפעלו של הסוכן המשטרתי, הינה משותפת זהה לכללים" (תגובה המאשימה מיום 17.01.2010) כדי להפחית אחריותה של המאשימה להקפה הנדרשת בכל הנוגע לחסינום של חומרים.

4. חרב כל אלה, וביתר שאת לאחר שביקשתי את החומרים החסויים ועינתי בהם, לא מצאתי שהיה בשרשורת המחדלים בתיק, במישור המהותי של כתוב האישום שהוגש, כדי לפגוע, למיטב הכרתי, בהגנתו של הנאשם.

5. משנאמר כך, ובמבחן מושאלת הפגיעה בהגנה, יש לבחון את מידת הפגיעה בהליך הראוי (DUE PROCESS):

בבדיקה זו יבחן בית המשפט אם ניתן לייחס למשיי המאשימה או מחדליה חוסר תום לב, עצמת עניינים או כוונה לפגוע בהליך המשפטי. אם נמצא בית המשפט כי מדובר ברשנות גרידא יבחן את מידתה להיות שאף היא יכולה בתנאים מסוימים, בהתחשב ברף שנחצה ובפגיעה בחובות החוקיות החלות על המאשימה, לחיבב סנקציות ככלא ואחרות. זו אינה בהכרח "ענישה חינוכית" שגמ לה מקום במקרים המתאים, אלא שהתנהלות רשלנית ברמה גבוהה עלולה להביא לכרטיסם באמון הציבור בהליך המשפטי. יכולם להיות מקרים ונסיבות בהם פגעה שכזוreich איזון הנובע מתן מהות ההליך המשפטי ומטרתו השבת האמון שנפגע. איזון שכזה יכול להתבטא בעיצום פלוני, כבד או קל, שיטיל בית המשפט על התביעה במסגרת סמכויותיו שבחוק וביטול כתוב אישום בינם.

6. לאחר ששמעתי ועינתי בטענות הצדדים ומתוך בחינה של השתלשלות הדברים, לא מצאתי כי בתנהלווה של המאשימה, אף בהמשכם של המעשים מטעמה, נחזתה כוונה להעלים פרטיהם על חומריה חקירה שברשותה וזאת על אף שלא ידעה את ב"כ הנאשם, לאורך כל התקופה, שהוא עושהבירורים לצורך הבהתת הדברים, לתקן תעודת החיסין או להוצאת תעודת חיסון חדשה.

לאחר שבחנתי את הדברים הגעת למסקנה כי בתנהלווה הנפסדת של המאשימה לא לוותה בחוסר תום לב אלא ברשנות גרידא. זו לא הגיעה לרמה הבלתי נסבלת על הדעת עד כדי ביטולו של כתוב האישום (**ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביツ, פ"ד נת (6) 776 (2005)**):

"ביטולו של ההליך הפלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהו אפוא מהלך קייזוני שבית המשפט אינו נזק לו אלא במקרים חריגים ביותר".

7. עוד מצאתי כי העובה שמדובר בשרשורת מעשים והחלטות רשלניים מחייבת בחינה, מעקב, הפקת לוחמים וישום נכון של הנהלים הקיימים אצל גורמי האכיפה.

8. ריפואה של שרשרת המחדלים צריך לקבל ביטוי ולהילך בחשבון עם קביעתו של העונש, ככל שיורשע הנאשם שלפני בדין.

בכפוף לכל אלה, הבקשה נדחתת.

עוותק מהחלטתי ישלח לפרקליטת מחוז תל אביב.

ניתנה היום, כ"ב تموز תשע"ז, 16 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.